

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 6 oktober 2011 in zaken
nrs. 11/26329 en 11/26331 in het geding tussen:

.....

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 14 augustus 2011 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 oktober 2011 heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. Op 1 januari 2013 is de Wet aanpassing bestuursprocesrecht in werking getreden. Uit het daarbij behorende overgangsrecht volgt dat het recht zoals dat gold vóór de inwerkingtreding van deze wet op dit geding van toepassing blijft.
3. Hetgeen als eerste grief is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.
4. In de tweede grief klaagt de staatssecretaris dat de voorzieningenrechter ten onrechte geen aanleiding heeft gezien de rechtsgevolgen van het besluit van 14 augustus 2011 in stand te laten. Daartoe betoogt hij dat hij in zijn schriftelijke reactie van 23 september 2011 nader heeft gemotiveerd waarom de overgelegde stukken niet tot een andere conclusie leiden over de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de vreemdeling, ook niet met in achtneming van een ander beoordelingskader. Ten onrechte en zonder dit punt te motiveren heeft de voorzieningenrechter deze nadere motivering naast zich neergelegd, aldus de staatssecretaris.
 - 4.1. Zoals de Afdeling heeft overwogen in de uitspraak van 8 februari 2012 in zaak nr. 201100266/1/V4 (www.raadvanstate.nl), dient de rechtbank, ingeval een besluit wordt vernietigd, de mogelijkheden van

finale beslechting van het geschil te onderzoeken, waarbij onder meer aan de orde is of er aanleiding is om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand te laten. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 26 maart 2008 in zaak nr. 200705490/1, www.raadvanstate.nl), is voor het in stand laten van de rechtsgevolgen niet vereist dat nog slechts één beslissing mogelijk is. In een geval als het onderhavige, waarin een besluit is vernietigd omdat het ondeugdelijk is gemotiveerd, kan er uit een oogpunt van proceseconomie aanleiding zijn om de rechtsgevolgen van het besluit in stand te laten, indien het bestuursorgaan vasthoudt aan zijn besluit en het besluit alsnog deugdelijk motiveert en de andere partijen zich daarover in voldoende mate hebben kunnen uitlaten. Daarbij is beslissend of de inhoud van het vernietigde besluit na het alsnog verrichte onderzoek en de kenbaar gemaakte motivering de rechterlijke toets kan doorstaan.

4.2. De voorzieningenrechter heeft overwogen dat de staatssecretaris ten onrechte artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 heeft tegengeworpen, nu de vreemdeling in beroep een naar gesteld door hem geschreven artikel en een dreigbrief heeft overgelegd. De staatssecretaris heeft zich volgens de voorzieningenrechter derhalve ten onrechte op het standpunt gesteld dat van het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht moet uitgaan.

Vervolgens heeft de voorzieningenrechter overwogen dat hij geen aanleiding ziet de rechtsgevolgen van het besluit van 14 augustus 2011 in stand te laten, nu de door de staatssecretaris verrichte beoordeling een andere is dan de algemene beoordeling van de geloofwaardigheid, weergegeven in onderdelen C14/2.3. en C14/2.4. van de Vreemdelingencirculaire 2000, en dat de door de staatssecretaris geconstateerde tegenstrijdigheden in het kader van de laatstbedoelde beoordeling een ander gewicht zouden kunnen krijgen.

4.3. In het besluit van 14 augustus 2011 en het daarin ingelaste voornemen daartoe heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van de vreemdeling positieve overtuigingskracht mist en derhalve ongeloofwaardig is. Daaraan heeft hij ten grondslag gelegd dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij door de Taliban is bedreigd naar aanleiding van een door hem geschreven artikel of door hem gevoerde discussies tijdens de lessen op de universiteit, nu hij wisselende verklaringen heeft afgelegd over de datum waarop hij het artikel heeft geschreven en hij onjuist over dit artikel heeft verklaard. Voorts heeft de staatssecretaris bevreemdingwekkend geacht dat, als er vanuit wordt gegaan dat de vreemdeling drie weken voor zijn vertrek een dreigbrief heeft gekregen, hij tot aan zijn vertrek naar de universiteit is blijven gaan en thuis heeft gewoond zonder iets te hebben vernomen van de Taliban of de Afghaanse autoriteiten. Bovendien heeft de staatssecretaris niet aannemelijk geacht dat de vreemdeling het risico zou nemen een dergelijk artikel te verspreiden, terwijl hij zich bewust was van de risico's die dit met zich zou brengen. Verder heeft de vreemdeling zijn veronderstellingen dat hij door de Taliban is bedreigd wegens het voeren van Islam-kritische discussies op de universiteit niet nader gestaafd of geconcretiseerd, zodat de staatssecretaris

hieraan geen waarde heeft gehecht.

In de schriftelijke reactie van 23 september 2011 heeft de staatssecretaris zijn standpunt nader toegelicht en opgemerkt dat, indien hij artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 niet langer kan tegenwerpen, hij zich op het standpunt stelt dat het in het besluit gestelde nog steeds geldt. Bij een beoordeling van de geloofwaardigheid van het asielrelaas kan hij ook in het kader van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 niet aan de in het besluit tegengeworpen tegenstrijdige verklaringen voorbijgaan. Nu de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij het overgelegde artikel heeft geschreven, welk standpunt de staatssecretaris in zijn besluit met een aantal argumenten heeft gestaafd, heeft de staatssecretaris ook aan de dreigbrief geen waarde gehecht. De staatssecretaris stelt zich dan ook op het standpunt dat hij deugdelijk gemotiveerd heeft aangegeven dat hij het asielrelaas van de vreemdeling in het beoordelingskader van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 evenmin geloofwaardig zal vinden.

4.4. De staatssecretaris heeft zich, gelet op de motivering in het besluit van 14 augustus 2011 en de reactie van 23 september 2011, weergegeven onder 4.3., in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van de vreemdeling ongeloofwaardig is. Daarbij wordt in aanmerking genomen dat de staatssecretaris zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de vreemdeling de in het besluit tegengeworpen tegenstrijdige verklaringen over de datum waarop hij het artikel stelt te hebben geschreven, en over de inhoud ervan door het overleggen van het originele artikel - dat geen datum en geen auteur vermeldt - niet heeft weggenomen. Nu de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij het overgelegde artikel heeft geschreven, heeft de staatssecretaris aan de overgelegde dreigbrief die de vreemdeling stelt als gevolg van het schrijven van het artikel te hebben ontvangen, in redelijkheid geen waarde kunnen hechten.

De voorzieningenrechter heeft, gelet op het bovenstaande, niet onderkend dat het standpunt van de staatssecretaris dat het asielrelaas nog steeds ongeloofwaardig is, de rechterlijke toets kan doorstaan. De voorzieningenrechter heeft derhalve de rechtsgevolgen van het besluit van 14 augustus 2011 ten onrechte niet in stand gelaten. De grief slaagt.

5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd voor zover daarbij de rechtsgevolgen van het besluit van 14 augustus 2011 niet in stand zijn gelaten. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling bepalen dat de rechtsgevolgen van dat besluit alsnog in stand blijven.

6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 6 oktober 2011 in zaak nr. 11/26329, voor zover daarbij de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit van 14 augustus 2011 niet in stand zijn gelaten;
- III. bepaalt dat de rechtsgevolgen van dat besluit in stand blijven.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. R.M. Ahmady-Pikart, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

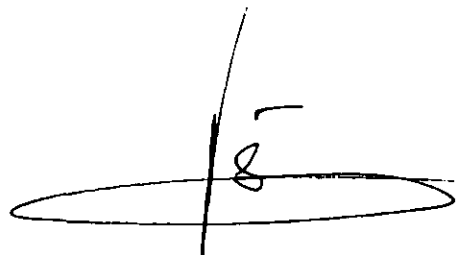
w.g. Ahmady-Pikart
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 februari 2013

638.

Verzonden: 1 februari 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across it, and a small 'e' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser